

pariàne...

'na rógia 'ndén boàl
la ronca pan pianin
de?qoèrge 'l cròz al vïo
e 'l ciel ?mamì che ta?e

parole mai di?è?te
che 'ntàcola de ra?a
salgàri 'mpa?ionadi
sul rïo che mai se pòl?a

pensieri seboìdi
che se stiróna dént
de ùa pién le congial
a rampegàr sul tó

vanégie 'mpituràde
dal spenelàr del sol
profumi de castègne
e mósto ancór sul bói

tùt tór? se ?nébia, arzènt
trì?ar de gris la val
calìva sfànta i ?giànzi
scondèndo stó bèl dì

lontan sòn 'de campana
che ciàma 'l vèndro 'n gé?ia
e l'umegàr del tèmp
compagna 'l sol a cùcio

coltrìne 'nnanzi ai òci
ombria sul dì che ?éde
scondùdi al scür 'nté stùà
scaldarse sói, el cör

susùra 'l vènt,
arènt pù tèndro

Giuliano